

Motion till riksdagen

1989/90:Jo513

av Viola Furubjelke m.fl. (s)

Märkning av livsmedel

Livsmedelsdebatten i vårt land kännetecknas numera av kvalitetsfrågor mera än kvantitetsfrågor. Jämfört med stora delar av världen är vi i Sverige så privilegierade att riklig tillgång på mat anses som en självklarhet. Debatten har i stället kommit att handla om livsmedlens kvalitet, hur de har framställts och vilka tillsatser som använts vid beredningen, men också om kostsammansättningens betydelse för hälsa och välbefinnande.

Målet för svensk livsmedelspolitik är att konsumenterna ska kunna köpa livsmedel av god kvalitet till rimliga priser. För att underlätta för konsumenterna i valet mellan olika produkter har bl.a. lagstiftats om innehållsdeklaration vad gäller ingredienser och tillsatser och om s.k. jämförpriser. Därtill finns flera rekommendationer och överenskommelser med livsmedelsbranschen bl.a. om märkning av fett och sockernehåll samt om att ange ursprungsland för frukt och grönsaker. I enlighet med propositionen om livsmedelskontroll beslöt riksdagen våren 1989 att märkning med ursprungsland ska ske på alla färdigförpackade livsmedel fr.o.m. 1 januari 1992.

Allt detta är mycket bra, men med enkla medel skulle det kunna göras ännu bättre. Gatt- och EG-anpassning gör att vi kan förvänta oss mer importerade livsmedelsprodukter i affärerna. Detta är för konsumenterna i huvudsak positivt eftersom det kan komma att påverka prisbilden. Det är emellertid viktigt att kunden alltid får information om varifrån ett livsmedel kommer. För många människor har det betydelse för kvalitetsbedömningen. Det gäller naturligtvis även de livsmedel som inte är färdigförpackade.

Vi anser det helt otillfredsställande att livsmedel som köps över disk i dag undantagits från krav på ursprungsmärkning. Att kunden – om han/hon kommer på det – kan fråga en expedient räcker inte. Det är enligt vår mening rimligt att även högrevnen, fläskfilén, ostarna och andra livsmedel som numera allt oftare säljs över disk märks med ursprungsland. I de flesta fall finns ju redan en lapp på varan eller en tavla på väggen som anger sort och pris. Det borde vara enkelt att också ange ursprungsland.

För lösförsäljning av frukt och grönsaker gäller en överenskommelse med branschen om att produktionslandet ska anges. Det kan lätt konstateras att det finns brister i efterlevnaden av denna överenskommelse. Därför bör även frukt och grönt omfattas av kravet på ursprungsmärkning.

Dessa ändringar i Livsmedelslagen kommer att ge svenska konsumenter

en bättre varuinformation i en alltmer internationaliserad livsmedelshandel. Några praktiska hinder för genomförandet kan vi inte se, därför bör det kunna genomföras senast 1 januari 1991.

Mot. 1989/90
Jo513

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen hos regeringen begär förslag om sådan ändring av livsmedelslagen att från 1 januari 1991 också livsmedel som säljs oförpackade omfattas av kravet på märkning med ursprungsland,
2. att riksdagen hos regeringen begär förslag om sådan ändring i livsmedelslagen att från 1 januari 1991 även lösviktsförsäljning av frukt och grönsaker omfattas av krav på märkning med ursprungsland.

Stockholm den 23 januari 1990

Viola Furubjelke (s)

Maj-Inger Klingvall (s)

Marianne Carlström (s)

Ingegerd Sahlström (s)

Sigrid Bolkéus (s)